

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2014. gada 3. aprīlī *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Enerģija — Televizoru energomarķējums — Deleģētā regula (ES) Nr. 1062/2010 — Tirgotāju atbildība — Tirgotājam piegādāts televizors bez šīs etiķetes, pirms uzsākta regulas piemērošana — Tirgotāja pienākums no regulas piemērošanas uzsākšanas brīža šādu televizoru marķēt un etiķeti sagādāt vēlāk

Lieta C-319/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Thüringer Oberlandesgericht* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 5. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 11. jūnijā, tiesvedībā

Udo Rätzke

pret

S+K Handels GmbH.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], Tiesas priekšsēdētāja vietnieks K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] (referents), tiesneši Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] un Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*],

ģenerālvokāts M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *B. Beutler*, pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *A. De Stefano, avvocato dello Stato*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *K. Herrmann* un *B. Eggers*, pārstāves,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Komisijas 2010. gada 28. septembra Deleģētās regulas (ES) Nr. 1062/2010, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES attiecībā uz televizoru energomarkējumu (OV L 314, 64. lpp.; turpmāk tekstā – “deleģētā regula”), 4. panta a) punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums radās tiesvedībā starp *U. Rätzke* k-gu un *S+K Handels GmbH* (turpmāk tekstā – “S+K”), kas ir *U. Rätzke* konkurents elektronisko aparātu, proti, televizoru, pārdošanas jomā, saistībā ar prasību par darbības izbeigšanu, pamatojoties uz Vācijas likumu par cīņu pret negodīgu konkurenci.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2010/30/ES

- 3 Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvas 2010/30/ES par enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm (OV L 153, 1. lpp.), preambulas 19. apsvērumā ir noteikts:

“Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz etiķetēm un standarta informāciju par precēm, kas norāda ar energopatēriņu saistītu ražojumu enerģijas un citu nozīmīgu resursu patēriņu izmantošanas laikā. Ir jo īpaši svarīgi, lai Komisija savā sagatavošanas darbā rīkotu attiecīgas apspriedes, tostarp ar ekspertiem.”

- 4 Šīs direktīvas preambulas 25. apsvērumā ir norādīts:

“Dalībvalstīm, īstenojot šīs direktīvas noteikumus, būtu jācenšas izvairīties no tādu pasākumu pieņemšanas, ar kuriem tiktu radītas nepamatotas birokrātiskas un apgrūtinošas saistības attiecīgajiem tirgus dalībniekiem, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem [MVU].”

- 5 Minētās direktīvas 2. pantā “Definīcijas” ir noteikts:

“Šajā direktīvā:

[..]

- g) “tirgotājs” ir mazumtirgotājs vai cita persona, kas pārdod, iznomā, piedāvā pirksanai uz nomaksu vai demonstrē ražojumus tiešajiem lietotājiem;
- h) “piegādātājs” ir ražotājs vai tā pilnvarots pārstāvis Savienībā, vai importētājs, kas ražojumu laiž vai nodod ekspluatācijā Savienības tirgū. Ja to nav, jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ražojumu, uz ko attiecas šī direktīva, laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā, tiek uzskatīta par piegādātāju;
- i) “laišana tirgū” ir process, ar ko ražojumu pirmo reizi dara pieejamu Savienības tirgū nolūkā to izplatīt vai lietot Savienības teritorijā, saņemot vai nesaņemot atlīdzību, neatkarīgi no pārdošanas metodes;

[..].”

6 Šīs direktīvas 5. pantā “Piegādātāju atbildība” ir paredzēts:

“Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) piegādātāji, kas laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā ražojumus, uz kuriem attiecas deleģētais akts, nodrošina etiķetes un speciālo zīmi saskaņā ar šo direktīvu un deleģēto aktu;

[..]

- d) attiecībā uz etiķetēm un informāciju par produktu tirgotājiem piegādātājs nodrošina nepieciešamās etiķetes bez maksas.

Neskarot piegādātāju izvēlēto etiķešu nodrošināšanas sistēmu, pēc tirgotāja pieprasījuma piegādātāji nekavējoties nosūta etiķetes;

[..].”

7 Direktīvas 2010/30 6. pantā “Tirgotāju atbildība” ir noteikts:

“Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) tirgotāji izvieto etiķetes pareizi, skaidri redzamā un salasāmā veidā un nodrošina, ka produktu brošūrā vai citos informatīvos dokumentos, kas ir kopā ar produktiem, kad tos pārdod tiešajiem lietotājiem, ir speciālās zīmes;
- b) ja ražojums, uz kuru attiecas deleģētais akts, tiek demonstrēts, tirgotāji pievieno atbilstīgu etiķeti attiecīgā valodā un skaidri redzamā vietā, kas noteikta piemērojamajā deleģētajā aktā.”

8 Direktīvas 2010/30 10. panta “Deleģētie akti” 1.–3. punktā ir paredzēts:

“1. Komisija saskaņā ar 11., 12. un 13. pantu deleģētajos aktos nosaka sīkāku informāciju par etiķetēm un speciālo zīmi attiecībā uz katru ražojuma veidu atbilstīgi šim pantam.

Ja ražojums atbilst 2. punktā uzskaitītajiem kritērijiem, uz to saskaņā ar 4. punktu attiecas deleģēts akts.

Noteikumi deleģētajos aktos par informāciju uz etiķetes un speciālajā zīmē par enerģijas un citu nozīmīgu resursu patēriņu izmantošanas laikā palīdzēs tiešajiem lietotājiem iepērkoties pieņemt uz informāciju balstītus lēmumus un tirgus uzraudzības iestādēm pārbaudīt to, vai produkti atbilst norādītajai informācijai.

Ja deleģētā aktā ir paredzēti noteikumi gan attiecībā uz ražojuma energoefektivitāti, gan nozīmīgu resursu patēriņu, etiķetes dizainā un saturā uzsver ražojuma energoefektivitāti.

2. Kritēriji, kas minēti 1. punktā, ir šādi:

- a) saskaņā ar jaunākajiem pieejamajiem aprēķiniem un, ņemot vērā Savienības tirgū laistos daudzumus, ražojumiem ir būtisks potenciāls ietaupīt enerģiju un attiecīgā gadījumā citus nozīmīgus resursus;
- b) starp tirgū pieejamiem ražojumiem, kam ir līdzvērtīga funkcionalitāte, ir būtiskas atšķirības energoefektivitātes rādītājos;
- c) Komisija ņem vērā attiecīgos Savienības tiesību aktus un pašregulāciju, piemēram, brīvprātīgās vienošanās, kas, paredzams, ļaus sasniegt politikas mērķus ātrāk vai lētāk nekā obligātās prasības.

3. Sagatavojot deleģēta akta projektu, Komisija:

[..]

d) nosaka īstenošanas termiņu, jebkurus posmos dalītus pasākumus vai pārejas pasākumus vai laikposmus, jo īpaši ņemot vērā iespējamo ietekmi uz MVU vai uz īpašām ražojumu grupām, ko galvenokārt ražo MVU.”

9 Ar Direktīvas 2010/30 11., 12. un 13. pantu ir radīts ietvars, kādā atbilstoši LESD 290. panta 2. punktam tiek pieņemti deleģētie akti. Šīs direktīvas 11. pantā ir regulēta Komisijas veiktā deleģēšanas īstenošana, un tajā tai ir noteikts pienākums iesniegt ziņojumu par deleģētajām pilnvarām ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām, sākot no 2010. gada 19. jūnija. Tajā ir arī Komisijai noteikts pienākums, tiklīdz deleģētais akts ir pieņemts, paziņot par to Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei. Minētās direktīvas 12. pants attiecas uz deleģēšanas atsaukšanu, un tās pašas direktīvas 13. pants – uz procedūru, kāda Eiropas Parlamentam un Padomei jāievēro iebildumu pret deleģēto aktu izteikšanai.

10 Direktīvas 2010/30 16. panta “Transponēšana” 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstīs vēlākais līdz 2011. gada 20. jūnijam stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu

Tās piemēro minētos noteikumus no 2011. gada 20. jūlija.

[..]”

11 Minētās direktīvas 18. pantā “Stāšanās spēkā” ir paredzēts:

“Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Direktīvas 5. panta b), g) un h) punktu piemēro no 2011. gada 31. jūlija.”

Deleģētā regula

12 Deleģētās regulas preambulas 3. apsvērumā ir noteikts:

“Ir vajadzīgi saskaņoti noteikumi televizoru energoefektivitātes un enerģijas patēriņa norādīšanai, izmantojot marķējumus un preču standarta informāciju, lai motivētu ražotājus uzlabot televizoru energoefektivitāti, mudinātu lietotājus iegādāties energoefektīvus modeļus, samazinātu šo ražojumu elektroenerģijas patēriņu un pilnveidotu iekšējā tirgus darbību.”

13 Šīs regulas preambulas 9. apsvērumā ir noteikts:

“Lai veicinātu energoefektīvu televizoru ražošanu, ražotājiem, kas vēlas laist tirgū televizorus, kuri var atbilst augstākām energoefektivitātes klasēm, jāļauj izmantot marķējumus, kas parāda šīs klases, pirms šo klašu obligātās uzrādīšanas datuma.”

14 Šīs regulas 3. pantā “Piegādātāju pienākumi” ir paredzēts:

“1. Piegādātāji nodrošina, ka:

- a) katram televizoram ir drukāts marķējums, kas atbilst V pielikumā noteiktajam formātam un ietver tur norādīto informāciju;

[..]

3. Saskaņā ar turpmāk norādīto grafiku piemēro V pielikumā izklāstīto marķējuma formātu.

- a) Televizoriem, ko laiž tirgū no 2011. gada 30. novembra, televizoru marķējumi ar energoefektivitātes klasēm:

- i) A, B, C, D, E, F, G atbilst V pielikuma 1. punktam vai, ja piegādātāji to uzskata par piemērotu, V pielikuma 2. punktam;
- ii) A+ atbilst V pielikuma 2. punktam;
- iii) A++ atbilst V pielikuma 3. punktam;
- iv) A+++ atbilst V pielikuma 4. punktam.

- b) Televizoriem, ko laiž tirgū no 2014. gada 1. janvāra, ar energoefektivitātes klasēm A+, A, B, C, D, E, F marķējumi atbilst V pielikuma 2. punktam vai, ja piegādātāji to uzskata par piemērotu, V pielikuma 3. punktam.

- c) Televizoriem, ko laiž tirgū no 2017. gada 1. janvāra, ar energoefektivitātes klasēm A++, A+, A, B, C, D, E marķējumi atbilst V pielikuma 3. punktam vai, ja piegādātāji to uzskata par piemērotu, V pielikuma 4. punktam.

- d) Televizoriem, ko laiž tirgū no 2020. gada 1. janvāra, ar energoefektivitātes klasēm A+++ , A++ , A+ , A, B, C, D marķējumi atbilst V pielikuma 4. punktam.”

15 Tās pašas regulas 4. pantā “Tirgotāju pienākumi” ir norādīts:

“Tirgotāji nodrošina, ka:

- a) tirdzniecības vietās katram televizoram ir piestiprināts marķējums, ko nodrošina piegādātāji saskaņā ar 3. panta 1. punktu, un ka tas piestiprināts televizora priekšpusē tā, lai būtu labi redzams;

[..].”

16 Deleģētās regulas 9. pantā “Stāšanās spēkā” ir paredzēts:

“Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2011. gada 30. novembra. [..]

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.”

Vācijas tiesības

- 17 Likuma par cīņu pret negodīgu konkurenci (*Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb, BGBl.* 2010 I, 254. lpp.; turpmāk tekstā – “*UWG*”), tā pamatlietā piemērojamajā versijā, 3. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Negodīga komercprakse, ja tā var būtiski ietekmēt konkurentu, patērētāju vai citu tirgus dalībnieku intereses, ir prettiesiska.”

- 18 *UWG* 4. pantā ir norādīts: “Citi negodīgas komercprakses veidi

Negodīgi rīkojas tostarp ikviens, kas:

[..]

11) pārkāpj tiesību normas, kas paredzētas, lai tirgus dalībnieku interesēs tiktu regulēta rīcība tirgū.”

- 19 *UWG* 5.a panta 2. un 4. punkts ir formulēti šādi:

2. Negodīgi darbojas persona, kura patērētāju lēmumu pieņemšanas autonomiju 3. panta 2. punkta izpratnē ietekmē tādējādi, ka tā slēpj informāciju, kura konkrētajā gadījumā ir būtiska, ņemot vērā visus apstākļus, tajā skaitā sakaru līdzekļa ierobežojumus.

[..]

4. Par būtisku 2. punkta izpratnē uzskata arī informāciju, ko, pamatojoties uz Kopienas tiesību regulām vai saskaņā ar Kopienas direktīvu transponēšanas noteikumiem par komerciāliem paziņojumiem, ieskaitot reklāmu un tirgvedību, nedrīkst slēpt no patērētājiem.”

- 20 *UWG* 8. panta 1. punkta pirmais teikums ir formulēts šādi:

“Pret jebkuru personu, kas saskaņā ar 3. vai 7. pantu veic neatļautu komercdarījumu, var tikt celta prasība par minētās darbības novēršanu un, ja pastāv atkārtota pārkāpuma risks, par darbības izbeigšanu.”

Pamatlietas fakti un prejudiciālais jautājums

- 21 2012. gada 20. janvārī *S+K* savā skatlogā izlikto preču klāstā pārdošanai piedāvāja televizoru, kas nebija marķēts ar energomarķējumu saskaņā ar deleģētās regulas V pielikumu. Televizoru tā ražotājs *Haier Deutschland GmbH* piegādāja vairumtirgotājam *Electronic Partner Handel SE*, kurš savukārt to 2011. gada 20. maijā piegādāja *S+K*. 2012. gada 20. janvārī šāda veida televizors vēl tika ražots.
- 22 Pēc tam, kad *U. Rätzke* bija izteicis brīdinājumu, *S+K* cēla prasību par negatīvu atzinumu, kurai savukārt sekoja *U. Rätzke* prasība par atturēšanos no darbības ar mērķi aizliegt šai sabiedrībai pārdošanai piedāvāt televizorus, kuriem nav deleģētās regulas V pielikumā paredzētā marķējuma.
- 23 Šī prasība par atturēšanos no darbības ir pamatota ar *UWG* 3. panta 1. punktu, 4. panta 11. punktu un 8. panta 1. punktu un ir pamats jautājumam par to, vai *S+K* atbilstoši deleģētās regulas 4. panta a) punktam bija jāmarķē televizors, kas tai bez marķējuma ticis piegādāts 2011. gada 20. maijā.
- 24 *Landgericht Mühlhausen* prasību par atturēšanos no darbības noraidīja, tādēļ ka līdz 2011. gada 30. novembrim piegādātie televizori bez attiecīgā marķējuma atbilstoši pirms šī datuma spēkā esošajai situācijai pēc 2011. gada 30. novembra neesot bijuši jāmarķē ar šādu marķējumu.

25 Izskatīdama apelācijas sūdzību par minētās tiesas spriedumu, iesniedzējtiesa šaubās par deleģētās regulas 4. panta a) punkta interpretāciju, kurā tās skatījumā ir ietverts noteikums par rīcību tirgū *UWG* 4. panta izpratnē. Šai sakarā tā norāda, ka deleģētās regulas 4. panta a) punktā lietotie vārdi “ko nodrošina” varētu rosināt pieņemt, ka uz tirgotājiem televizoru marķēšanas pienākums, sākot no 2011. gada 30. novembra, attiecas tikai tad, ja piegādātājs šos televizorus ir piegādājis ar marķējumu atbilstoši pienākumam, kas uz to attiecas, sākot no šī paša datuma. Tai pat laikā marķēšanas pienākums – kāds tas minēts deleģētās regulas preambulas 3. apsvērumā – tās skatījumā varētu runāt par labu marķēšanas pienākumam, sākot no 2011. gada 30. novembra, attiecībā uz visiem televizoriem, ko tirgotāji piedāvājuši, ieskaitot tos, kas piegādāti līdz šim datumam. *U. Rätzke* uzskata, ka no saiknes ar Direktīvas 2010/30 5. panta d) punktu esot iespējams izsecināt, ka piegādātājiem etiķetes esot jāpārliet bez maksas un nekavējoties visos gadījumos, proti, arī līdz 2011. gada 30. novembrim piegādātajiem aparātiem, lai tirgotāji varētu izpildīt savu marķēšanas pienākumu, sākot no šī paša datuma.

26 Šādos apstākļos *Thüringer Oberlandesgericht* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai deleģētās regulas [...] 4. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka

- televizoru marķēšanas pienākums (no 2011. gada 30. novembra) tirgotājiem ir tikai tad, ja piegādātāji saskaņā ar minētās regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu šos televizorus jau ir piegādājuši (sākot no 2011. gada 30. novembra) ar atbilstošu marķējumu,
- vai marķēšanas pienākums (sākot no 2011. gada 30. novembra) ir tirgotājiem arī attiecībā uz tādiem televizoriem, kurus piegādātāji ir piegādājuši bez attiecīga marķējuma pirms 2011. gada 30. novembra, tāpēc tirgotāja pienākums ir (savlaicīgi, papildus) pieprasīt marķējumus šādiem televizoriem?”

Par prejudiciālo jautājumu

27 Uzdodama savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai deleģētās regulas 4. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tirgotāju pienākums raudzīties, lai ikviens televizors tirdzniecības vietā būtu ar marķējumu, uz kura ir informācija par aparāta energoefektivitāti, attiecas tikai uz televizoriem, kas laisti tirgū, sākot no 2011. gada 30. novembra.

28 Šai sakarā – kā to norādījuši ieinteresētie lietas dalībnieki – ir jāveic vispārējs ar deleģēto regulu tirgotājiem, kā arī piegādātājiem uzlikto pienākumu televizoru marķēšanas jomā vērtējums, ņemot vērā tās struktūru, tostarp Direktīvas 2010/30 noteikumu kontekstā.

29 Faktiski ar deleģētās regulas 4. panta a) punktu tirgotājiem ir noteikts pienākums katram televizoram pievienot etiķeti, ko nodrošina piegādātāji “saskaņā ar [šīs regulas] 3. panta 1. punktu”.

30 Turklāt deleģētās regulas 4. pantā, atšķirībā no tās 3. panta, nav ietverts atsevišķs kalendārs tās piemērojamībai laikā. Taču saskaņā ar Direktīvas 2010/30 6. panta b) punktu tirgotājiem uzliktais marķēšanas pienākums attiecas tikai uz precēm, kas tiek regulētas ar deleģēto aktu, un tās pašas direktīvas 10. panta 3. punkta d) apakšpunktā ir precizēts, ka šajā deleģētajā aktā ir noteikta atbildības marķējuma jomā piemērojamība laikā. Tajā ir paredzēts, ka, sagatavojot deleģēta akta projektu, Komisija “nosaka īstenošanas termiņu, jebkurus posmos dalītus pasākumus vai pārejas pasākumus vai laikposmus, jo īpaši ņemot vērā iespējamo ietekmi uz MVU vai uz īpašām ražojumu grupām, ko galvenokārt ražo MVU.”

- 31 Tādējādi, ņemot vērā, ka deleģētās regulas 4. pantā nav ietverts atsevišķs kalendārs, bet gan atsauce uz šīs regulas 3. panta 1. punktu par piegādātāju atbildību, deleģētās regulas 4. panta piemērojamība laikā atbilst šīs regulas 3. pantā minētajai. Tā tirgotāja pienākums pievienot etiķetes ir aksesuārs piegādātāja pienākumam pārlikt atbilstošas etiķetes.
- 32 Šai sakarā ir jāatgādina, ka deleģētās regulas 3. panta 3. punktā atbilstīgi minētās regulas piemērojamībai laikā, kas atbilstoši tās 9. pantam tiek piemērota, sākot no 2011. gada 30. novembra, nav ietverta nekāda prasība televizoriem, kas laisti tirgū līdz šim datumam. Faktiski šajā tiesību normā precīzi ir regulētas prasības, kas piemērojamas “televizoriem, ko laiž tirgū no 2011. gada 30. novembra”, un tad pakāpeniski – no 2014. gada 1. janvāra, no 2017. gada 1. janvāra un no 2020. gada 1. janvāra.
- 33 No iepriekš minētā izriet – kā to norādījuši arī lietā ieinteresētie dalībnieki –, ka, lai atbildētu uz prejudiciālo jautājumu, ir jāinterpretē deleģētās regulas 3. panta 3. punkta a) apakšpunktā lietotie vārdi “ko nodrošina”.
- 34 Saskaņā ar direktīvas 2. panta i) punktu ““laišana tirgū” ir process, ar ko ražojumu pirmo reizi dara pieejamu Savienības tirgū nolūkā to izplatīt vai lietot Savienības teritorijā, saņemot vai nesaņemot atlīdzību, neatkarīgi no pārdošanas metodes”. Tādējādi izšķiroša ir pirmreizējā laišana tirgū neatkarīgi no pārdošanas metodes.
- 35 Tā marķēšanas pienākums uz tirgotājiem attiecas tikai attiecībā uz televizoriem, kas darīti pieejami Savienības tirgū, sākot no 2011. gada 30. novembra, proti, kad ražotājs tos tirdzniecības ķēdē nodevis, sākot no šī datuma.
- 36 Šādu pieeju, kas balstīta uz deleģētās regulas 4. panta a) punkta struktūru, neapšaubā minētās tiesību normas teleoloģiska interpretācija.
- 37 Protams – kā to norādījuši iesniedzējtiesa –, pienākuma marķēt televizorus, kas piegādāti līdz 2011. gada 30. novembrim, noteikšana saskaņā ar mērķi, kam domāta deleģētā regula tās preambulas 3. un 9. apsvēruma izpratnē, mudina gala lietotājus iegādāties energoefektīvus modeļus.
- 38 Tomēr iepriekš minētais stimulējošais efekts izrādās esam ierobežots tiktāl, ciktāl minēto televizoru pieejamības radišana ir aizsākusies relatīvi īsā laika posmā.
- 39 Turklāt marķēšanas pienākuma, kas attiecas arī uz televizoriem, kuri piegādāti līdz 2011. gada 30. novembrim, ierobežotais efekts neesot samērīgs ar administratīvo slogu, kas tiek radīts piegādātājiem un tirgotājiem. It īpaši MVU esot ražotājam jāpieprasa enerģijas etiķete par visiem televizoriem, kas piegādāti jau līdz 2011. gada 30. novembrim. Atbilstoši Direktīvas 2010/30 preambulas 25. apsvērumam būtu jācenšas izvairīties no tādu pasākumu noteikšanas, ar kuriem tiktu radītas nepamatotas birokrātiskas un aprūtināšanas saistības attiecīgajiem tirgus dalībniekiem, it īpaši MVU.
- 40 Attiecībā uz Direktīvas 2010/30 5. panta d) punktu – šī tiesību norma, atšķirībā no tā, ko iesniedzējtiesā norādījis *U. Rätzke*, nav pamats citādam rezultātam. Faktiski tajā nav regulēti nedz apstākļi, kad ir jāpiegādā etiķetes, ne arī šī pienākuma robežas laika izpratnē – tas ir jautājums, saistībā ar kuru šajā direktīvā, precīzāk, 10. panta 3. punkta d) apakšpunktā, ir atsauce uz deleģētā akta noteikumiem. Taču attiecīgajā deleģētajā aktā skaidri ir definēta marķēšanas pienākuma piemērojamība laikā, deleģēto regulu attiecinot tikai uz televizoriem, kas pirmo reizi laisti tirgū, sākot no 2011. gada 30. novembra.

- 41 Tādējādi uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka deleģētās regulas 4. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tirgotāju pienākums raudzīties, lai ikvienam televizoram tirdzniecības vietā būtu etiķete, ko atbilstoši minētās regulas 3. panta 1. punktam nodrošina piegādātāji, attiecas tikai uz televizoriem, kas laisti tirgū, proti, ražotājs tos pirmo reizi ir nodevis tirdzniecībai pārdošanas ķēdē, sākot no 2011. gada 30. novembra.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 42 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Komisijas 2010. gada 28. septembra Deleģētās regulas (ES) Nr. 1062/2010, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES attiecībā uz televizoru energomarķējumu, 4. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tirgotāju pienākums raudzīties, lai ikvienam televizoram tirdzniecības vietā būtu etiķete, ko atbilstoši minētās regulas 3. panta 1. punktam nodrošina piegādātāji, attiecas tikai uz televizoriem, kas laisti tirgū, proti, ražotājs tos pirmo reizi ir nodevis tirdzniecībai pārdošanas ķēdē, sākot no 2011. gada 30. novembra.

[Paraksti]